

Bekymrens gråa flock

Dikt ur "Efterskörd" av Birger Sjöberg

Min blick är mycket grumlig Frida
det är bekymrens gråa flock,
som kommer själen så att lida.
Min blick är mycket grumlig Frida
om hoppet lyste fram ändock!...

Men hoppet gömt sig någonstädes,
där aldrig solen lyser mer.
Jag darrar och jag nästan rädes,
ty hoppet gömt sig någonstädes
och kommer icke, fast jag ber.

Den klara bilden sommarn hade
med leende så ljust och gott
och stjärnorna de hjärtans glade –
den kära bilden sommarn hade
har bleknat nu i mörkt och grått...

Musiken spelar dystert sakta
bak röda löv i paviljong,
där ensam lykta blek ses vakta.
Musiken spelar dystert sakta
en avskedssång, en svanesång...

Min blick är mycket grumlig, Frida
det är bekymrens gråa flock,
som kommer själen så att lida.
Min blick är mycket grumlig, Frida
och mörk som stoft på kistans lock.